

Cò Trắng Võ Tấn

Ngày tôi lớn, bỏ lại cánh đồng quê thanh bình, yên ả, bỏ lại những ngày cuộc đời của tuổi thơ nhiều kỷ niệm với con trâu và đàn cò trắng yêu thương, hoà mình vào nhịp sống thời đại công nghiệp quay cuồng nơi phố thị. Tôi ra đi quên dần kỷ niệm con trâu đàn cò quê mẹ. Thỉnh thoảng dạo chơi nơi công viên thấy những con cò trắng đứng lặng yên bất động mà chẳng hề gọi lại cho mình cảm xúc. Và tôi cũng bắt gặp trong phiên chợ sớm những con cò thật, chúng bị cột chặt đôi chân, treo cánh bày ra trước mặt mời chào thì tôi lại thấy buồn, buồn cho thân phận con cò, lại nhớ về quê mẹ. Chẳng thể nào giúp cò được đành ngoảnh mặt quay lưng mà ngậm ngùi thương lắm bạn ơi! Ngày còn nhỏ, tôi theo mẹ ra đồng mò cua, bắt ốc, lúc đồng ruộng vào vụ đang sục bùn chuẩn bị gieo giống. Những con cò trắng dàn dĩ chạy lanh quanh chúng tranh nhau với tôi con cua sứa. Mùa gặt về bọn trẻ chúng tôi thả trâu ra đồng gặm gốc rạ, cò trắng cũng theo về đồng vui, chúng nhảy múa, bắt ve cho trâu. Cái cổ cò cao, mỏ dài nhọn hoắc như cái gậy lửa, thân hình thì lép kẹp mà khoát lên bộ đồ trắng phau nghĩ cũng lạ, cái chân đen nhảy nhót điệu nghệ trông vui mắt. Ngồi trên lưng trâu giữa bầy, nhìn đàn cò nhào lộn quanh mình cảm thấy đất trời yên ả. Con trâu thì đen, đàn cò thì trắng, bọn trẻ bọn tôi nhóp nhúa nô đùa thích ơi là thích còn tuổi thơ nào vui hơn. Mãi miết với cuộc sống nơi phố thị lâu ngày, chiều nay tôi tản bộ ra đồng một mình đón gió đông cuối năm nơi quê mẹ. Đồng lúa chiêm vụ Đông – Xuân năm nay đang thì con gái xanh non, nhấp nhô lượn sóng để làm ẩn hiện những chấm trắng phau chập chờn lay động, tôi cứ tưởng là những cái bầy người ta làm để xua đuổi chim, chuột. Không phải vậy, vì lâu lắm rồi tôi chưa được nhìn lại bầu trời quê mẹ, ẩn tượng phố thị còn ám ảnh tôi, nên tôi không thể nhận ngay ra đó là cò trắng. Trên nền trời chiều, nhìn về phía mặt trời lặn cũng có những chấm trắng vẽ hình vòng cung chậm chậm trôi đi theo chiều gió, xa dần....xa dần. Một chiều cuối năm được về bên quê mẹ, nhìn lại những kỷ niệm tuổi thơ với những đàn cò trắng trên đồng lúa chiêm xanh, trên bầu trời yên bình tôi thật hạnh phúc. Những con cò một đời vẫn vậy chúng cứ lặng lẽ làm công việc của phận cò. Làm con người xin đừng mãi mãi vô tình phủ phàng lắm người ơi !